

[Dorit Myltoft]

seskompetence m.v.«, og »m.v.« dækker de fleste af forslagene til ændring af den sociale pension, men det er spørgsmålet om tilkendelseskompetencen, der har været mest opmærksomhed omkring.

Med dette forslag trædes der endnu et lille bitte skridt i retning af fuld udlægning af tilkendelseskompetencen til kommunerne. Når det sker trinvis, er det naturligvis, fordi der er usikkerhed om, hvorvidt en centralt styret tilkendelsesprocedure eller en decentral tilkendelsesprocedure er bedst set fra de berørte menneskers side og set i lyset af retssikkerheden. For Det Radikale Venstre er det væsentligt, at de berørte parter bliver hørt og er med i den fortsatte beslutningsproces.

Det Radikale Venstre går ind for decentralisering, men med måde, og dette hensyn synes vi er tilgodeset i lovforslaget:

For det første ved, at kommunerne kan søge om at få tilkendelseskompetencen udlagt; der er altså endnu ikke tale om fuld udlægning. Vi er overbevist om, at de kommuner, der ønsker at have kompetencen, er parat til at tilvejebringe de bedst mulige vilkår for handicappede medborgere.

Dernæst ved, at de kommuner, som får tilkendelseskompetencen udlagt, skal oprette et socialt koordineringsudvalg, hvor der er repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, praktiserende læger, erhvervsuddannelserne og invalideorganisationerne, og hvor der bl.a. skal rådgives ved etablering af og udvikling af arbejdstilbud, herunder beskyttet beskæftigelse og andre aktiverende foranstaltninger.

Og endelig ved, at Den Sociale Ankestyrelse i højere grad kan følge kommunernes praksis og om nødvendigt tage drøftelser med og afgive henstilling til kommuner med afvigende praksis.

Af lovforslagets øvrige punkter vil jeg fremhæve de nye regler om personer, der kort før deres 60-års-fødselsdag søger om førtidspension.

Det Radikale Venstre støtter alle lovforslagets punkter.

### **Lysholm Christensen (KRF):**

Med det foreliggende lovforslag gives der mulighed for at udlægge kompetencen til tilkendelse af alle typer førtidspensioner til en række kommuner. Baggrunden er et ønske om

at få et noget større erfaringsgrundlag vedrørende løsningen af denne opgave, altså tilkendelse af førtidspensioner.

Efter lov om frikommuner har to kommuner allerede haft denne kompetence i en tid, og de erfaringer, der er indhøstet fra disse to kommuner, er overvejende gode. Efter dette lovforslag kan flere kommuner efter ansøgning inddrages i dette arbejde.

Det er vigtigt, at der bliver inddraget flere typer af kommuner, også kommuner af forskellig størrelse. Det er især vigtigt, mener jeg, at mindre kommuner kommer med i denne forsøgsordning, således at vi får et erfaringsgrundlag, som viser, om små kommuner i samarbejde er i stand til at løse opgaven.

Til beroligelse for dem, som er bekymrede over dette lovforslag, er det vigtigt at pointere, at der jo kun er tale om forsøg – om et skridt på vejen – til afklaring af, om vi skal gå det næste skridt, om vi skal tage skridtet fuldt ud og udlægge tilkendelseskompetencen helt generelt.

Sagen har været til debat igennem flere år og har også været gjort til genstand for udvalgsarbejde i det såkaldte Førtidspensionsudvalg. Der foreligger en rapport fra februar 1992 fra dette udvalg, som giver mange meget nyttige oplysninger om dette problem.

Betingelsen for at få kompetencen udlagt til en kommune er, at kommunen nedsætter et socialt koordineringsudvalg, hvori arbejdsmarkedets parter og praktiserende læger skal være repræsenteret.

Bekymringen omkring udlægningen går jo især på, om man kan behandle borgerne lige, når kommunerne hver især skal klare opgaven, om borgerne kan regne med at få en ensartet behandling, lige meget hvilken kommune de bor i. Derfor foreslås det også, at Ankestyrelsens funktioner udvides, således at man kan sikre denne ligelige behandling.

Debatten her i dag viser jo også, at bekymringen især gælder netop dette punkt omkring ligebehandlingen: Er det bedre at fastholde denne funktion centralt, eller skal man lægge den ud decentralt?

I Kristeligt Folkeparti har vi normalt det princip, at vi synes, det er godt at decentralisere, at lægge beslutningerne ud så tæt på borgerne som muligt; men her har vi så rystet lidt på hånden, kan man sige. Her har vi været lidt